

talte, skal jeg ikke forlænge Forhandlingerne om dette Punkt, men frasalde Ordet.

M. Jensen: Til de Betragtninger, som bleve anførte for Forslaget om at lade geistlige Embedsmænd opfylde deres Børnepligt ligesom alle Andre, skal jeg endnu sige den Bemærkning, at naar man har meent, at det skulde være imod den Geistliges Stilling at deeltage i Blodsudgydelse, forekommer det mig ogsaa, at det vilde være en besynderlig Modsigelse, — hvad vi dog see — at, naar Staten lader et Menneske slaae ihjel, staaer der ved Siden af Boddelen en Præst, hvilket viser, at det er fuldkomment stemmende med Christendommens Lære, saaledes som Folkekirken opfatter den, at lade Præster være tilstede ved Blodsudgydelse. Jeg kan ikke paa nogen Maade see, at det skulde være stridende mod Christendommen eller mod sund menneskelig Følelse at lade en geistlig Embedsmand deeltage i en Handling, som den selv godkjender; det er tværtimod stridende mod Christendommen at nægte det, thi det er bekjendt nok, at Christus talte særdeles stærkt og alvorligt mod den Svagthed, som saamange Mennesker have, at „de sige det vel, men de gjøre det ikke“, og det synes mig derfor at være en Modsigelse, naar man vil sætte de Mænd, som skulde forkynde hans Lære, i det Tilfælde, at de blive nødt til at lade være at gjøre det, som de sige. Man bør ikke nøde dem til at komme i den Stilling, hvor „de sige det vel, men de gjøre det ikke“; de kunne desværre ofte nok alligevel komme i denne Stilling, uden at man fra Statens Side behøver at tvinge dem dertil. — Der er et andet Moment, som er kommet frem mod dette Forslag, ja, det er endog fremdraget af den høitæredede Minister; det er det, at det skulde være noget Ryt, idet vi skulde være de Første og af den Grund skulde være bange for at gjøre dette Skridt, at lade Præsterne træde i Geled med de andre Statsborgere. Jeg skal i den Henseende oplyse, at vi ikke ville blive de Første, hvis vi gjøre det; thi, saavidt det er mig bekjendt — og jeg troer, at jeg ikke er urigtigt underrettet — er en saadan Ordning indført i Schweiz, rigtignok i den nyeste Tid. Denne Betragtning bør altsaa ikke afholde os

fra at gjøre dette Skridt; thi de Første blive vi, som sagt, ikke; men selv om vi skulde blive de Første, er der ganske vist ingen Ulykke deri. Om det Forslag, som af et æret Medlem er stillet, angaaende Afstæffelsen af Waterschoutbestillingen, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg maa erkjende, at de Grunde, som ere anførte af det ærede Medlem til Støtte for Forslaget, ere af den Bestaffenhed, at jeg ikke kan undlade at stemme for det. Det Gæste, jeg har hørt fremkomme mod de Betragtninger, som bleve fremsatte til Støtte for dette Forslag, var af det Slags Indvendinger, som netop mere støtte end svække et saadant Forslag. Det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (L. C. Varsen), der gjorde en heel Deel Bemærkninger, hvis Hovedindhold var det, at man skulde være varsom med at røre ved et saadant Forhold, som ikke forelaa tilstrækkeligt undersøgt; men Sagen stiller sig for mig saaledes, at, hvis man skulde tage det Slags Argumenter for gode, kom man aldrig, eller i alt Fald meget vanskeligt, til at røre ved den Art Forhold; thi det er en Bestilling af en saadan Bestaffenhed, at det er meget vanskeligt at faae Regjeringen til at afstæffe den. Naar nu et Forslag som dette har foreligget for alle Medlemmer og ogsaa for Regjeringen i tilstrækkelig lang Tid, maa der være givet fornøden Tid til for Medlemmer, der mene, at der kan siges noget Begrundet derimod, at fremkomme med saadanne Indsigelser, og forsaavidt dette ikke maatte skee — og det er efter min Mening ikke skeet fra det nævnte ærede Medlems Side —, maa jeg bestemt erklære, at jeg stemmer for Forslaget.

Rettelser.

- Sp. 3177 Lin. 17 f. n.: „3 Mar“ l.: „10 Mar“
 — 3189 Lin. 2 f. n.: „desuden“ l.: „altsaa“
 — 3385, Lin. 25 f. n.: „Mindretal“ læs: „Flertal“